

POSTANOWIENIE

Dnia 28 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Beata Gudowska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Katarzyna Gonera

SSN Małgorzata Wrębiakowska-Marzec

w sprawie z odwołania Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.

o wysokość świadczenia,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 28 marca 2006 r.,

zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 28 października 2005 r., sygn. akt III AUa .../03,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 28 października 2005 r. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. odrzucił kasację ubezpieczonego Z. J. od wyroku tego Sądu z dnia 8 września 2004 r. oddalającego odwołanie w przedmiocie ustalenia wysokości emerytury. Powołując się na art. 398⁶ § 2 k.p.c. wskazał, że skarżący określił wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 21.128,52 zł, będącą dwunastokrotnością otrzymywanej miesięcznie emerytury, podczas gdy o wartości tej decyduje różnica między emeryturą wypłacaną a żadaną kwotą świadczenia. Różnicę tę wyraża nieprzekraczająca 833,34 zł miesięcznie wartość uwzględnienia

440 dniówek w stażu pracy górniczej, w związku z czym wzrost emerytury w skali roku nie przekroczyłby 10.000 złotych.

W zażaleniu ubezpieczony zarzucił naruszenie „art. 398 (2)(6) § 1 i § 2 k.p.c. przez ich niewłaściwe zastosowanie wynikające z przyjęcia, że skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł, podczas gdy w istocie wyrok został zaskarżony co do zasady w przedmiocie sposobu ustalenia wysokości świadczenia i to było zagadnienie zasadnicze mające jednocześnie charakter niematerialny, natomiast wartość przedmiotu zaskarżenia ma tu znaczenie zupełnie marginalne nie wpływające na zasadność skargi kasacyjnej”. Wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Rozpoznając zażalenie, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 392¹ § 1 k.p.c., mającego zastosowanie do oceny dopuszczalności kasacji od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 8 września 2004 r. (por. art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz.U. Nr 13, poz. 98) kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych kasacja przysługuje niezależnie od wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawach o przyznanie i o wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego.

Żądanie ubezpieczonego o podwyższenie emerytury i w konsekwencji uzyskiwania comiesięcznie wyższego świadczenia pieniężnego, określane w zażaleniu jako „w istocie mające charakter niemajątkowy” ma – wbrew użytemu przez skarżącego określeniu – charakter majątkowy, gdyż taki charakter ma każde żądanie zmierzające do realizacji prawa mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe (por. np. uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 25 stycznia 1961 r., 2 CR 909/59, OSPiKA 1962, nr 1, poz. 8). Zarazem żądanie to nie jest objęte katalogiem roszczeń przewidzianych w art. 392¹ § 1 k.p.c., albowiem

ubezpieczony nie domaga się ustalenia prawa do emerytury, lecz kwestionuje jej wysokość.

Wartość zgłoszonego roszczenia decyduje o niedopuszczalności kasacji (por. między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 października 1996 r., II UKN 4/96, OSNAPIUS 1997, nr 8, poz. 138; z dnia 8 stycznia 1997 r., II UKN 40/96, OSNAPIUS 1997, nr 16, poz. 301; z dnia 14 stycznia 1997 r., II UKN 51/96, OSNAPIUS 1997, nr 17, poz. 329; z dnia 21 lipca 2003 r., II UZ 45/03, OSNP 2004, nr 11, poz. 200).

W tym stanie rzeczy zażalenie zostało oddalone jako bezzasadne (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3).